

ת"פ 2012/15 - מדינת ישראל נגד מחמד טויל (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

13 בדצמבר 2015

ת"פ 2012-15 מדינת ישראל נ' טויל (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשם

מחמד טויל (עציר) - בעצמו

ע"י בא-כוחו עו"ד מוחמד אבו עביד (ממשרד עו"ד איחסאן
והבי)

פרוטוקול

באת-כוח המאשימה:

אני מגישה טיעונים לעונש בכתב וגיליון הרשעות קודמות [הוגשו וסומנו **במ/1** ו-**במ/2**].

בא-כוח הנאשם:

הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, והורשע במסגרת הליך גישור ראשוני, בעבירות המצוינות בכתב האישום המתוקן, הכולל עבירות של שהייה בישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר במטרה להונות וזיוף כדי לקבל דבר.

מדובר בנאשם שנכנס לשטח המדינה על רקע מצוקה כלכלית קשה, וע"מ לפרנס את עצמו ולחיות תנאי חיים בסיסיים, זאת ותו לא. יצוין כי מכל חומר החקירה לא עלתה כל אינדיקציה לסיכון בטחוני לאזרחי המדינה. מכאן ניתן להפנות להלכת אלהרוש, בה צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל, אך ממניעים כלכליים ולצורכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של בטחון המדינה הינה פחותה.

לעניין ההחמרה בענישה מהתקופה האחרונה, לאור המצב הבטחוני השורר במדינת ישראל, אני סבור כי אין מקום ואין הצדקה לסטות ממתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש, קרי - מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשי מאסר, זאת לאור הפסיקה המנחה מעפ"ג 4653-10-15 של ביהמ"ש המחוזי חיפה, עפ"ג 62917-10-15 ועפ"ג 63731-10-15, בהם קבע בית המשפט המחוזי כי אין הצדקה בהחמרה בענישה ולסטייה מהמתחם שנקבע בהלכת אלהרוש.

לעניין העבירות הנלוות האחרות, מדובר בעבירות שמצטרפות לעבירת השב"ח, ואשר נועדו להשיג את המטרה העיקרית והבסיסית, שהיא לחיות ולהתפרנס בכבוד. הנאשם הודה בחקירתו הראשונה בכך שמצא את תעודת הזהות בשוק של רהט. לא מדובר במי שהתפרץ לבית או גנב את התעודה ממישהו. הוא מצא את התעודה זרוקה, ופשוט החליף את

התמונה. חשוב להדגיש כי לא מדובר כאן בתחכום רב או בתכנון מעמיק, וכאן מן הראוי להפנות לפסק-דינו של מותב זה בת"פ 48495-10-15 **מדינת ישראל נ' סויטי**. אני מגיש את הפסיקה. פס"ד זה ניתן ב-19.11, שם דובר על נאשם שזייף תעודת זהות, שהה בישראל תקופה ארוכה ועבד בבית מלון בים המלח. הנאשם שהה תקופה ארוכה בשטח ישראל, להבדיל מהנאשם שלפנינו, לו מיוחסות שתי כניסות בודדות, כשבתקופה שבין לבין חזר לביתו בשטחים. אין מדובר בעבירות מתמשכות הדורשות החמרה בענישה, ובפס"ד סויטי הוטלו על הנאשם שלושה חודשים ויום.

עוד חשוב לציין שאין מדובר באדם בעל עבר פלילי מכביד. לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחרונה מ-2008, לפני כשמונה שנים.

לפיכך, לאור הלכת אלהרוש, וכאשר מטרת העבירה היא להתפרנס ולחיות בכבוד, לא נשקפת מהנאשם רמת מסוכנות גבוהה או בינונית, כפי שמדגישה באת-כוח המאשימה, אם בכלל. מכאן אני סבור, כי במצב דברים זה, ראוי שהעונש שיוטל על הנאשם יהיה ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע בפס"ד סויטי.

לסיום, ראוי לציין כי מדובר באדם בן כ-41, שהיה במקום תושב רצועת עזה, ואשר עבר להתגורר בשטחי יהודה ושומרון לפני תקופה ארוכה. הנאשם מנותק ממשפחתו המורחבת, ולאור כל האמור אבקש כי ביהמ"ש יתחשב במצבו האישי, בהודאתו המהירה, בחיסכון בזמן השיפוטי, ובהיותו של הנאשם תושב השטחים הנעדר מעטפת תומכת, ומכאן שמעצרו ומאסרו קשים אף יותר. אבקש שלא להחמיר עם הנאשם.

הנאשם:

אני רוצה שישחררו אותי הביתה. גרתי בעזה לפני 20 שנה.

החלטה

נדחה למתן גזר-דין ליום 14.12.15 שעה 13:00.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום, א' בטבת התשע"ו, 13/12/2015, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט